

GESLAGSREGISTER VAN GENERAAL PIET JOUBERT

- a. Pierre Joubert gebore 16.6.1665; aangekom aan die Kaap met die skip Berg China 1688, oorlede 1732, getroud met Isabeau Richard, oorlede 1748.
- b10 Francois Joubert gehuwd 6.11.1720 Gezina van Deventer
gehuwd 18.2.1730 *Elizabeth Cronje*
- c6 Josua Joubert gedoop 7.6.1744, gehuwd 28.3.1768 Maria Magdalena van den Berg.
- d9 Petrus Jacobus Joubert gedoop 3.9.1783
gehuwd 6.7.1806 Helena Susanna Strydom
- e1 Josua Francois Jouberg gedoop 10.10.1808
gehuwd 6.3.1830 Ester Maria Gous
Voortrekkers saam met Piet Retief se Trek.
- f1 Petrus Jacobus Joubert, gebore 20.1.1831, Swartberg, oorlede 27.3.1900 op Pretoria op ouderdom 69 jaar 2 maande 7 dae.
gehuwd Hendrina Susanna Johanna Botha, gebore 1830
oorlede 8 September 1916.

P.J. JOUBERT
Kommandant-Generaal
Zuid Afrikaansche Republiek
1881 – 1900
Commandant General
South African Republic
1881 – 1900
Chairman of the Commission
for the Building of Forts 18
Standbeeld by Fort Schanskop
Pretoria

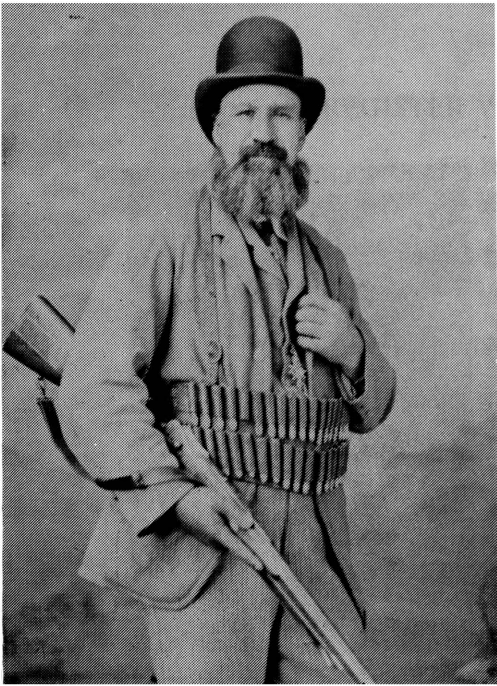

*Kmdt-Genl. P.J. Joubert
(Foto: Dokumentasiediens, SAW).*

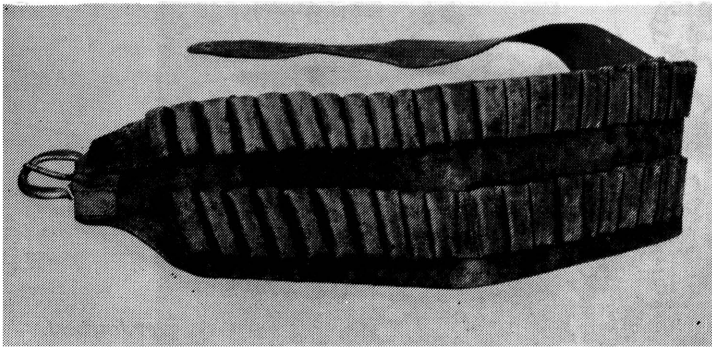

*Genl Piet Joubert
Regter Kotzé
Pres. S.J.P. Kruger*

The Race for the Presidential Cup of the South African Republic, 1892.

Genl. Piet Joubert, 1881

Bandelier in die Nasionale Kultuurhistoriese en Opelugmuseum, Pretoria, wat genl. Joubert self gemaak en altyd gedra het.

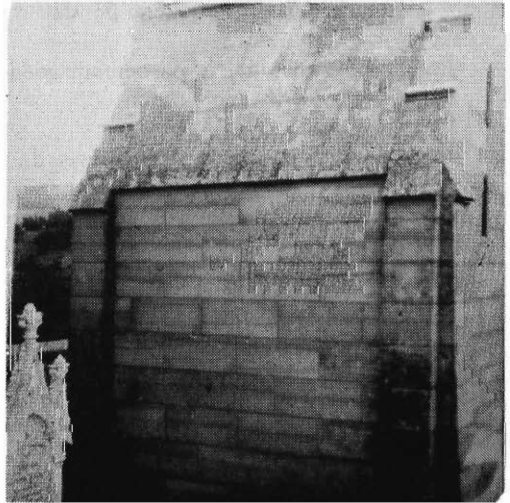
GRAFSKRIFTE OP RUSFONTEIN, VOLKSRUSDISTRIK

Petrus Jacobus Joubert
in leven
Commandant-Generaal
en Vice-President der
Zuid-Afrikaansche
Republiek
Gebore te Zwartberg
Kaapkolonie
10 Jan. 1831
Overlede te Pretoria
Transvaal
27 Maart 1900

In Liefdevolle herinnering
aan ons dierbare
Vader
Komdt. Gen. Petrus
Jacobus Joubert
Geb. 1831 Ovl. 1900

In Liefdevolle herinnering
aan ons dierbare
Moeder
Hendrina Susanna Johanna Joubert
geb. Botha
Gebore 1830 Ovl. 1916
Haar lewe was die offerende
dienende liefde

Sy leuse was
Geregtigheid verhoog 'n
volk maar sonde is die
skandvloek van nasies.

*Genl P.J. Joubert en mev. Joubert se graf
op Rustfontein, Volksrustdistrik*

STERFKENNIS

Overeenkomstig de Wet op de Weeskamer, 10 November 1869

1. Naam van den Overledene:— **Petrus Jacobus Joubert**
2. Geboorteplaats van den Overledene:— **Zwartberg, district Swellendam, Kaap Kolonie.**
3. Naam der Ouders:— **Josua Francois Joubert en Esther Maria Gouws**
4. Ouderdom: **69 jaar, 2 maanden en 7 dagen**
5. Beroep: **Commandant Generaal en Vice-President der Zuid-Afrikaansche Republiek**
6. Getrouwd of ongetrouwd: **Gehuwd**
Weduwnaar of Weduwe:
7. Datum van overlijden: **27 Maart 1900**
8. Waar gestorven:— **Pretoria, Zuid Afrikaansche Republiek**
9. Of er testament bekend is: **Ja**
10. Of er roerende of onroerende goederen
of beiden zijn nagelaten:— **beiden**
11. Is de boedel naar gissing boven de £25:— **Ja**
12. Namen der kinderen, mondig of onmondig:— **Zie ommezyde**

**Josua Francois,
Esther Maria Susanna,
(gehuwd met Pieter Engelbertus du Preez,
Petrus Jacobus,
Hendrina Susanna Johanna,
(gehuwd met Abraham Hugo Malan,
Jan Abraham.**

allen meerderjarig.

Veldcornet

20 Pretoria **14 / 4 /** 1900.

Gedeelte Boedelinventaris – Huis Visagiestraat

No.	Description of Property	Appraiser's Value	Remarks
14.	Certain Erf No. 624, situate in Lange Street in town of Middelburg, measuring 400 sq. roods. Extending as per Deed of Transfer No. 2833/1899 dd. 22nd June 1899.	Two thousand Pds. Stg.	
16.	Erf No. 697 situate in Visagie Street in the town of Pretoria measuring 178 sq. roods & 108 sq. feet; extending as per Deed of Transfer No. 1885/257 dd. 7th April 1885	Two thousand six hundred & twenty-five Pds. Stg.	Subject to life Usufruct i/f of Hendrina Susanna Johanna Joubert (born Botha)
17.	Erf No. 78, situate at the corner of Troye street & Jubilee Square in the township of Sunnyside, now incorporated in the town of Pretoria	Fifteen hundred Pounds Sterling.	Do do.

Genl. P.J. Joubert se begrafnis stoet in Pretoria

WAT MEVROU GEN. JOUBERT VERTELT

(Geneem uit L. Rompel-Koopman se boek 1915. Bls. 50 en 51)

“Die Sateraënd vóór Amajoeba s’n slag, het ons diens gehou en ons het ver wag, ons sou mooi die Sondag kan vier. In die nag het ik sleg geslaap en teën dagbreek sta ik op. Ik klee mij aan en gaan buitekant die tent, ’n keteltje kook. Daar sta ik so, en kijk naar die morè-lig, en bowe op die berg sie ik mense. Ik kijk nog ’n slag en roep dan vir die generaal:

“Kom gauw ’n beetje, daar is mense op die kop.”

“Mijn man kom buitekant en hij sê:

“Dis die versterkings wat ik ver wag het.”

“Maar man,” sê ik, “vat jou kijker, het ons mense dan rooi baatjes?”

“Die generaal siet dit toen ook, en hij roep vrijwilligers om die berg te storm. Ons mense loop toen so . . .” Mevrouw Joubert hield de handen, pink aan duim om de rechte lijn aan te geven, waarin de mensen de kop beklommen. “Agter mekaar het hulle geloop. Ik het gauw-gauw die tent reggemaak vir die gewondes. Van ons mense was daar min gekwes, maar baje van die Engelse en ik het nie genoeg goed gehad om te verbind nie. Colley s’n lijk het drie daë in een van ons tente gelê. Ons mense het teën die Engelse gesê: Julle kan dit kom haal. Maar Colley s’n mense wou dat ons dit vir hulle moes bring. En die derde dag het ons dit nie langer kon hou nie van die lug, en die generaal stuur vir die Engelse die boodskap, dat als hulle nou die lijk nie kom wegvat nie, dan sal ons mense vir Colley begrawe. Toen het hulle die akkoord gemaak, dat die Engelse aan die lijn sal kom en ons mense sal die lijk aan die lijn bring . . . en so het dit gebeur. Maar denk ’n beetje, ik het al wat ik in mijn tent had, gebruik vir die gewondes, en mijn man het ook gehelp verbind. Eén slag vat hij mijn voorskoot en wil dit gebruik vir die gekwestes, maar ik sê: “Laatstaan asseblief die voorskoot, alstemit wil jij ook mijn tabbert vat! En als jij mijn voorskoot neem, kom die tabbert miskien vol bloed, en dis mijn beste.”.

*Geneem uit: Het Leven van Petrus Jacobus Joubert, deur J.A. Wormser 1916
Bls 66–72*

Het dichtst bij de grote weg, die over Langenek uit Natal naar Transvaal voert, lagen de Lijdenburgers, slechts 150 man sterk, want een groot deel der Lijdenburgers had moeten achterblijven, om de Engelsen in fort Lijdenburg in te sluiten. Iets verder was het lager van 400 Rustenburgers opgeslagen. Nog meer ten noordwesten vond men 300 Middelburgers. Ten zuiden waren 207 Utrechtenaars; ten oosten het Assegairivierlager, 250 man sterk en 316 Heidelbergers stonden ten westen van de grote weg. Nabij Langenek waren verder nog 300 Vrijstaters. Jouberts lager, het hoofdkwartier, vormde een hoek met dat der

Genl. Joubert by familie en vriende in Skotland, 1890

*Kmdt-Genl. P.J. Joubert
(Foto: Dokumentasiediens, SAW)*

Lijdenburgers en dat van de Assegaairivier; het bestond uit 330 wagens, vast aaneengesloten, en telde ruim 500 man.

Die Boer gaat heel eenvoudig uitgerust ten strijde. Behalve bij de artillerie weet hij van uniform weinig of niet af. Zijn kombaars, een wollen deken, dient meer om zijn geweer dan om zijn lichaam droog te houden. Gewoonlijk is ieder zijn eigen fourageur en zijn eigen kok. Het eten bestaat meestal uit vlees; is er meel, dan bereidt men hot-om (meel in water gekookt), of stormjagers (een soort van oliekoeken). Wat rijst, een stuk pompoen en enig vlees zijn nodig voor de soep, maar lang niet altijd te krijgen. De gewone drank is koffie, zonder melk en suiker, „café noir”. Sterke drank wordt in de lagers niet gevonden. Maar wanneer de Boer zijn pijp niet kan stoppen lijdt hij gebrek! De officieren, zelfs de kommandant-generaal, hebben het gewoonlijk in geen enkel opzicht beter dan hun manschappen.

Generaal Colley, een uitnemend goed veldheer, begreep, dat hij Joubert geen tijd moest laten om zich behoorlijk op het Drakensgebergte te nestelen. De 11de Januarie 1881 was hij te Newcastle. De 23ste zond hij aan Joubert, door hem „het hoofd der opstandelingen” genoemd, zijn ultimatum en de 26ste sloeg hij zijn leger op aan de voet van Mount Prospect, een uur bezuiden Langenekspas. Zonder Jouberts antwoord af te wachten, ging hij die 28ste, 's morgens om 6 uur tot de aanval over, met ongeveer 1400 man en 9 stukken geschut. Daartegenover stonden in de pas 80 Boeren onder kommandant Fourie. Te half tien begonnen de Engelsens de stelling der Boeren te beschieten; spoedig daarna werd stormgelopen. Bij gebrek aan grof geschut waren de Boeren machteloos tot het ogenblik dat de vijand onder bereik der geweren kwam. Maar toen trof ook letterlijk ieder schot doel. Binnen het uur was de strijd beslist. De Boeren telden 14 doden en 30 gewonden. Maar het verlies der Engelsens was 83 doden, waaronder een majoor en een kolonel, en 111 gewonden. Colley moest de witte vlag gebruiken en zond een parlementair aan Joubert, die niet meer, zoals 'n paar dagen vroeger „hoofd der opstandelingen” maar „Kommandant-generaal” genoemd werd. Colley verkreeg verlof om zijn doden en gewonden te vervoeren en trok in goede orde af. „De Here heeft ons geholpen”, schreef Joubert diezelfde avond aan de Vice-president: „met Gods zegen is de vijand met groot verlies teruggeslagen.”

Colley wachtte nu versterking uit Pieter Maritzburg. Aan vechtgeneraal Smit werd opdragen die troepen de weg af te snijden. De 5de Februarie aanvaardde hij aan het hoofd van 205 man zijn moelike tocht over de woeste Drakensbergen heen. De 8ste d.a.v. bereikte hij met 160 man die Ingogorivier. Ruim 40 moesten achterblijven omdat hun paarden „flauw” geworden waren. Daar stuitte hij op Colley met 5 kompanjeën infanterie, 31 ruiters en 6 stukken geschut. Het gevecht duurde van 's morgens 11 tot 's avonds 7.30 en eindigde met de overhaaste terugtocht van Colley, die 66 doden en 139 gewonden in handen van de vijand moest achterlaten. De Boeren hadden 8 doden en verscheiden gewonden. Vechtgeneraal Smit trok naar Biggarspas met 400 man en Joubert bleef bij

Mev. Genl. Joubert – Funeral Ch. Square 1916

*Mevrouw Generaal Joubert in haar woonhuis
218 Visagiestraat, Pretoria*